

Reformáció, önállóság és a hit személyes vetületei

2017. 08. 20.

A reformációi emlékév minden hónapjában az Agnus Rádió csapata kolozsvári lelkipásztorok közreműködésével keresik a világban történő eseményekre, aktuális kérdésekre a választ, keresztyén szempontból világítva meg azokat. A Naprakész beszélgetések augusztusi kiadását a Kolozsvári Magyar Napok keretében, a Farkas utcában felállított Refo500 sátorban tartották meg szombaton, 19-én. A beszélgetés meghívottjai Dávid István és Szikszai Szabolcs egyetemi lelkészek, valamint Visky Janka politológus egyetemi hallgató voltak.

A Naprakész beszélgetések ezúttal különleges helyszínen várta az érdeklődőket, akik színültig töltötték a Refo500 sátrat és a Farkas utcai templom előtti teret. A különkiadás témája a reformáció és önállóság kapcsolata volt, ezen belül pedig a „mind egyéniségek vagyunk” jelmondat. Mihály Noémi Katalin, az Agnus Rádió főszerkesztője moderátorként kérdezte a meghívottakat, hogy hogyan áll össze a reformáció és önállóság, hiszen 500 évvel ezelőtt erős önállósodási folyamat indult el egyéni és társadalmi szinten egyaránt.

Dávid István elmondta, a témát egy fiataloknak szervezett táborban is érintik, különböző szempontokból, szakterületekről közelítve meg. A lelkipásztor úgy véli, a reformáció elősegítette az Istennel való személyes kapcsolat kialakítását, közelebbi viszonyt létesített, kiemelte a hit személyes vetületét. Szikszai Szabolcs megjegyezte: a reformációról sokszor úgy gondolkodunk, mint ami egy hirtelen pillanat volt, pedig mozgalmak sora előzte meg, amelyből következett ez a

látványos folyamat, és nem csupán vallási, hanem társadalmi, civilizációs, kulturális téren is nagyot újtott. Visky Janka személyes szemszögből közelítette meg a témát. Elmondta: református hitben, környezetben nevelkedve találta meg saját önállóságát is, alakult ki személyes hitvilága. A református felekezet teret nyújtott arra, hogy megtalálja a hitét, és ezáltal önállósuljon.

A fiataloknál végbe menő önállósodásról a két egyetemi lelkész beszélt. Dávid István szerint ez a fejlődési folyamat nem korfüggő, a gyerek is folyamatosan önállósul, a teremtett világgal való találkozásban állandóan végbemegy egy önrendezési, önállósulási folyamat, amely főleg a dackorszakban észlelhető. Felhívta a figyelmet arra, hogy ebben a folyamatban, a dacos korszakokban, ideális esetben a szülő partner, szabad teret hagy a felfedezésekre, a gyerek egyéniségének kialakulására. Rámutatott: az önállósodás a kamaszkorban és a húszas években fokozódik, és sokszor a szülők részéről érzékelt anyagi és bizalmi kontroll hátráltathatja. De később a párkapcsolatban, családban is örök kérdés marad, hogy mennyire önálló az ember.

Szikszai Szabolcs generációs személetben mutatta be, hogy egy-egy nagy generációváltásnál Isten lehetőséget ad az újragondolásra, újtásra. Amikor valaki friss szemmel, fiatalon elkezdi belépni az addig kívülről szemlélt felnőtt világba, rengeteg új dolgot meglát, és ha támogató környezetre talál, a közösség is rengeteget haladhat a fiatalok kibontakozásából, új szempontokat kamatoztat, hitbeli megújulást is kaphat. *„A hitünk adja az életünk alapját, de kell egy olyan környezet, amely hagy kibontakozni”* – hangzott el.

Az egyház és a hit szerepéről az önállósodásban Visky Janka kifejtette: amennyire a hit része a személyes életünknek, annyira része az önállósodásunknak is. Segíthet benne, de vissza is húzhat, eszközként használható jó meg rossz irányba egyaránt. A személyes életében a hit egy biztos pont volt, amibe kapaszkodni tudott. Szikszai Szabolcs hozzáfűzte: egyszerre lehet gátló tényező az egyház, ha nagyon merev az Istenről alkotott kép, ugyanakkor segíthet abban, hogy a hitünk is egyénivé váljon, ha megfelelő környezetet biztosít a kibontakozásához. Dávid István szerint a felszabadultság sokszor jobban rá tud vezetni a felelősség elfogadására. *„Reformátusnak lenni azt jelenti, hogy a társadalomban, ahol élek, kritikus tudok lenni, egyetlen urat fogadok el, Jézus Krisztust, az egyházat pedig mindig kritikus szemmel tudom figyelni”* – fejtette ki a lelképásztor. Hozzátette, a hitbeli önállósodás első pontja, hogy ki tudom mondani: „én Uram, én Istenem”, a keresztyén élet szépsége pedig az, hogy az ember nem önmagában áll, interakcióban, kapcsolatokban, közösségekben növekszik a hite.

Berekméri Gabriella

© Copyright 2019 Erdélyi Református Egyházkerület